

DAGNINGEN

**"VILKEN DOCK HIMMELEN
MASTE BEHÅLLA INTILL DE
TIDER, DÅ ALLT SKALL
BLIVA UPPRÄTTAT IGEN."
—APOSTLAGÄRNINGARNA**

3:21

**FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO
FEBRUARI 1957**

Studier i Skriften.

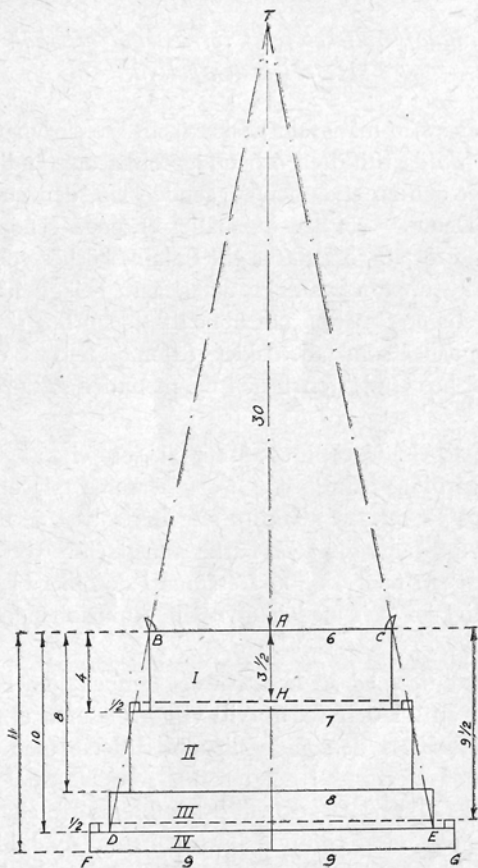
Brännofferaltaret samt förvårdsrum och kök i Hesekiels tempelsyn.

Bibeln består av en mångfald böcker, som äro skrivna av olika personer vid vitt skilda tillfällen och under olika omständigheter. Trots detta innehåller den en enda genomgående plan, den gudomliga tidsåldersplanen. Detta — att den innehåller en enda genomgående plan — är ett belägg för att författarna till Bibelns böcker voro inspirerade av planens store upphovsman. Ett ytterligare belägg härför erhåller man om man studerar måtten och konstruktionen hos sådana i Bibeln beskrivna byggnader som tabernaklet, Salomos tempel och Hesekiels tempelsyn samt hos Guds stenvittne i Egypten, den stora pyramiden vid Gise.

Under år 1956 visade vi bl. a. att det tal, som vi antagit symbolisera Jesu liv och gärning, nämligen $33\frac{1}{2}$ — samma tal som anger Jesu livslängd — på ett mycket märkligt sätt återfinns i de nämnda byggnadernas mått och sannolikt även i arkens mått (inre volymen). Likaså ha vi visat att även talet 144.00 återfinns i de olika byggnaderna på ett lika märkligt — och med hänsyn till sammanhanget i övrigt — logiskt sätt.

Innan vi fortsätta med att beskriva det tempel, som Hesekiel såg i en syn för mer än 2500 år sedan, vill vi göra läsaren uppmärksam på att de nyss nämnda, i den gudomliga tidsåldersplanen så betydelsefulla talen också återfinns i det tempel, som Hesekiel skildrar. Av närstående bild I framgår exempelvis hur brännofferaltarets mått och konstruktion direkt visar till Jesu liv och offer. Av bild II framgår, hur "den lilla hjordens" medlemmar symboliskt vandra in genom den östra porten fram till tempelhuset, innan de östra portarna för alltid stängs. Se följande bilbeltext:

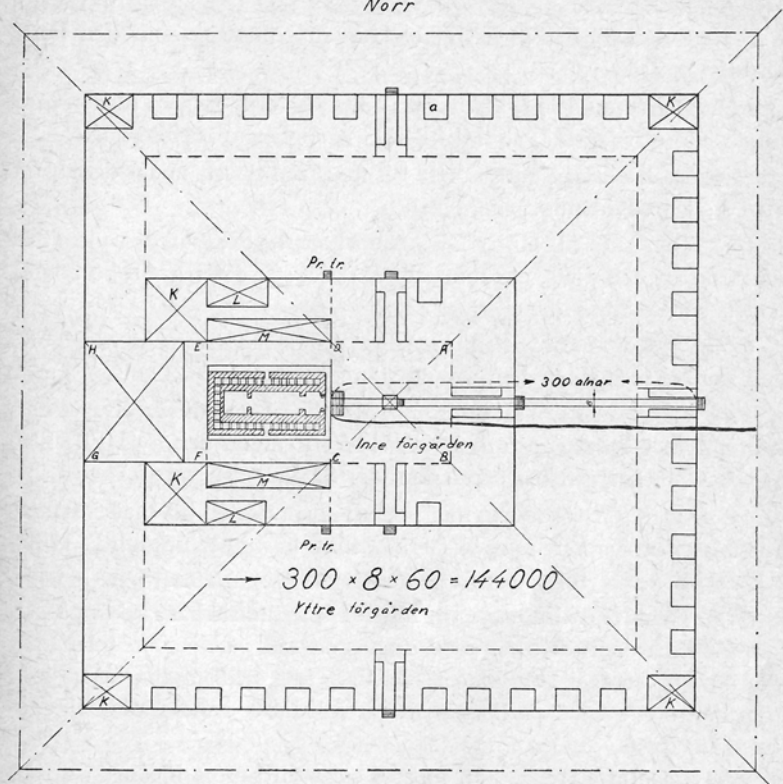
Hesekiel 43: 1: "Och han lät mig gå åstad till porten, den port, som vette åt öster.

Brännofferaltaret.

Jesus var 30 år gammal, när han döptes i Jordan. Under $3\frac{1}{2}$ år utgav han sitt liv i sanningens tjänst, vilket ledde till hans död på korset, då han var $33\frac{1}{2}$ år gammal.

Norr

Men du, människobarn, förkunnna NU för Israels barn [judarna och andliga Israel = kristenheten] om detta hus... Må de mäta [räkna på och lära sig förstå, grundt.] det HÄRLIGA byggnadsverket." — Hesekiel 43: 10. I produkten $300 \times 8 \times 60$ är 300 längden från östra portens yttersida till templets fot, 8 bredden av gången i portarna och 60 höjden hos pelarna i portarna.

43:2: Då såg jag Israels Guds härlighet komma österifrån, och dånet därvid var såsom dånet av stora vatten, och jorden lyste av hans härlighet.

53:4: Och HERRENS härlighet kom in i huset genom den port, som låg mot öster.

43:5: Och en andekraft lyfte upp mig och förde mig in på den inre förgården, och jag såg, att HERRENS härlighet uppfyllde huset.

43:6: Då hörde jag en röst tala till mig från huset, under det att en man stod bredvid mig.

43:7: Den sade till mig: "Du människobarn, detta är den plats där min tron är, den plats, där mina fötter skola stå, där jag vill bo ibland Israels barn evinnerligen."

44:1: "Därefter förde han mig tillbaka mot helgedomens yttre port, den som vette åt öster den; var nu stängd.

44:2: Och HERREN sade till mig: 'Denna port skall förbliva stängd och icke mer öppnas, och ingen skall gå in genom den, ty HERREN, Israels Gud, har gått in genom den; därför skall den vara stängd.'

44: 4: Därefter förde han mig genom norra porten till platsen framför huset; och jag fick se, hur HERRENS härlighet uppfyllde HERRENS HUS. Då föll jag ned på mitt ansikte.

44:5: Och HERREN sade till mig: 'Du människobarn, akta på och se med dina ögon och hör med dina öron allt vad jag nu talar med dig om alla stadgar angående HERRENS hus och om alla lagar, som röra det; och giv akt på huru man går in i huset genom alla helgedomens utgångar.' "

47:1: "Därefter förde han mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster; och vattnet flöt ned under husets södra sidovägg, söder om altaret.

47:2: Sedan lät han mig gå ut genom norra porten och förde mig omkring på en yttre väg till den yttre porten, den som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram på södra sidan.

47:9 — — — och allt får liv, där strömmen kommer."

Jämför även:

Upp. 21:3: "Och jag hörde en stark röst från tronen säga: 'Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja Gud själv skall vara hos dem.

21:4: och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var, är nu förgånget.'

22:1: Och han visade mig en ström med levande vatten, klar som kristall. Den gick ut från Guds och Lammets tron."

Bilderna torde tala för sig själva.

BRÄNNOFFERALTARET.

Den inre förgården i Hesekiels tempel (bild II) var en rektangel, 300 alnar lång i öster och väster samt 200 alnar bred i norr och söder = 1000 alnar i omkrets. Den inre delen av *inre* förgården bestod av tre kvadrater, vardera 100×100 kvadratalnar, nämligen 1) altarkvadraten, ABCD; 2) tempelkvadraten, CDEF och 3) västkvadraten, EFGH.

I mitten av altarkvadraten samt i centrum av hela tempelplanen stod brännofferaltaret (bild I) bestående av tre avsatser, vilande på en fot, som var en aln hög, 18 alnar lång och 18 alnar bred, dvs längd och bredd voro lika. På denna fot, runt ytterkanten, gick en list, som var $\frac{1}{2}$ aln hög och $\frac{1}{2}$ aln tjock, så att framifrån syntes foten var $1\frac{1}{2}$ aln hög.

Nedersta avsatsen, den omedelbart ovanför foten, var två alnar hög samt 16 alnar lång och 16 alnar bred. På grund av fotens list syntes den framifrån blott vara en och en halv aln hög. Runt dess nedre kant kom alltså att gå en ränna (för offerblodet), som var en halv aln djup och en halv aln bred.

Mellersta avsatsen, den andra från foten, var fyra alnar hög samt 14 alnar lång och 14 alnar bred. Denna avsats var, märkligt nog, icke omgiven av någon ränna (för offerblodet). Åtminstone omnämner icke Bibeln någon sådan här. Men på densamma, runt ytterkanten, gick

en list, som var $\frac{1}{2}$ aln hög och $\frac{1}{2}$ aln tjock, bildande en ränna innanför sig, som var en halv aln djup och en halv aln bred. Framifrån syntes därför denna avsats vara fyra och en halv alnar hög.

Översta avsatsen var fyra alnar hög samt 12 alnar lång och 12 alnar bred. Upptill, i de fyra hörnen, funnos fyra horn. På grund av näraste underlags list syntes den översta avsatsen framifrån blott vara $3\frac{1}{2}$ alnar hög, vilket är viktigt att ihågkomma i vissa beräkningar, liksom också att av den nedersta avsatsen nedtill en halv aln dold av fotens list.

Brännofferaltarets hela höjd blir alltså, om vi tänka oss det sett i genomskärning, $1+2+4+4 = 11$ alnar, och sett framifrån $1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+3\frac{1}{2} = 11$ alnar.

Tempelkvadraten har följande utseende: Gå vi från norr åt söder, så ha vi först nedre fria passagen, som är 20 alnar bred. Därefter komma vi till tempelfoten, som ligger sex alnar högre än omgivningen. Här passera vi övre fria passagen, 5 alnar bred, och träffa därvid på den 5 alnar tjocka sidokammarmuren samt därefter de fyra alnar breda sidokammarna. Muren mellan dessa och tempelsalarna, den så kallade tempelmuren, är sex alnar tjock. Tempelsalarna: förhuset, det heliga och det allraheligaste, äro 20 alnar breda. Därefter ha vi åter tempelmuren, 6 alnar tjock; sidokammarraden, 4 alnar bred; sidokammarmuren, 5 alnar tjock; övre fria passagen, 5 alnar bred samt nedre fria passagen, liggande sex alnar lägre, 20 alnar bred. Detta gör tillsammans: $20+5+5+4+6+20+6+4+5+5+20 = 100$ alnar i norr och söder. Tempelfoten i öster och väster är 100 alnar lång.

Den fria passagen på tempelfoten går runt tempelbyggnaden i norr, öster, och söder, men icke i väster. Tempelfotens mått äro 60 alnar i bredd och, såsom nämnts, 100 alnar i längd. Själva tempelbyggnaden däremot har en bredd av 50 alnar och en längd av 95 alnar. Den övre fria passagen har nämligen en bredd av 5 alnar i norr, öster och söder. De tre tempelsalarna kalla vi med ett gemensamt namn för 'tempelhuset'.

Väst kvadraten består av västra tempelbyggnaden samt nedre fria passagen framför denna, dvs öster om sagda byggnad, vilken passage

också här är 20 alnar bred. Västra tempelbebyggelsen upptar en yta av 80×100 kvadratalnar, häri inberäknat muren runt omkring den, överallt 5 alnar tjock. $80 + 20 = 100$ och således västkvadraten $= 100 \times 100$ kvadratalnar. Det märkliga är, att yttre förgårdens mur, som annars är 6 alnar tjock, i västbebyggelsen övergår till en tjocklek av 5 alnar.

Utänför dessa tre kvadrater är i norr, öster och söder den 50 alnar breda mosaikbelagda delen av inre förgården med portar och olika byggnader.

FÖRRÅDSRUM OCH KÖK.

På norra och södra sidorna om tempelkvadraten ligga fyra förrådshus, två på vardera sidan, och två kök (bild II, L, M resp. K), ett på vardera sidan.

Längs den 20 alnar breda nedre gången med ryggsidan mot denna, ligger det större förrådshuset, som är 100 alnar långt och 20 alnar brett. Vi beskriva norra delen av inre förgården. Den södra delen är alldeles lik den norra. Framför den större byggnaden är en gång, som är 100 alnar lång och 10 alnar bred. Den andra förrådsbyggnaden är mindre. Dess längd är 50 alnar och bredd 20 alnar. Den har ryggsidan mot yttre förgården. Båda byggnaderna sluta i väster i linje med tempelfotens västra kant. Bakom dem eller väster om dem ligger köket, som har en yta av 50×50 kvadratalnar. Öster om den kortare byggnaden blir alltså ett 50 alnar långt obebyggt område, vilket är avstängt från yttre förgården av en mur, genom vilken finns en utgång med trappor ned till yttre förgården, prästernas egen in- och utgång (bild II, Pr. tr.).

Alla fyra förrådshusen eller magasinerna (bild II, L och M) äro byggda i tre våningar, varav den översta har en mindre bredd än de båda övriga. Antalet kamrar i förrådsbyggnaderna är icke angivet. I templets sidokammarbyggnad voro 90 kamrar.

Om det inte vore Guds mening, att vi skulle kunna tolka Hesekiels tempelsyn, så skulle det ju vara förspild tid och möda att studera detta ämne, som likväl den heliga skrift uppmanar oss att ge akt på. Tyd-

ligt är dock, att vi nu kunna gå framåt endast genom symbolik och mått, där Bibeln själv icke förklarar detaljerna. En förutsättning för förståelse är under alla omständigheter kännedom om den gudomliga tidsåldersplanen.

Vi tro att tempelhusets sidokamrar innehålla bibliska eller andliga sanningar.

Nu är basytan av samtliga de fyra magasinerna lika med 6000 kvadratalnar, vilket tyder på, att kamrarna i dem symboliskt innehålla alla de erfarenheter och all den kunskap, som världen förvärvat under de 6000 år, då synd och död härskat på jorden. Köken äro till för beredande av livgivande andlig föda åt människorna under det sjunde årtusendet från Adam. Då endast prästerna ha tillträde till templet och dess sidokamrar, samt till magasinerna och köken, så kunna endast de tillaga denna föda. "Från Sion skall lag utgå" — Jes. 2:3.

Genom att blanda andliga sanningar med världsliga sanningar blir blandningen livgivande nästa tidsålder. Förutsäggande profetior till exempel kunna icke tolkas utan en sådan blandning, som också är nödvändig för att påvisa deras uppfyllelse.

Naturligt komma människorna att göra stora vetenskapliga framsteg i framtiden, men erfarenheterna från och med början av Messias' regering bli helt annorlunda än förut, ty rättfärdighet skall införas på jorden och kärlek skall bli drivkraften i stället för själviskhet i människornas alla göranden och låtanden.

Portarna äro symboliska skolor för undervisning av människorna. Varje port är 50×25 kvadratalnar eller halva basytan av ett kök. Östra ingångsportarna skola vara stängda nästa tidsålder. Återstår alltså fyra portar, två i norr och två i söder. Norra portarna erhålla den livgivande (andliga) födan från norra köket och södra portarna från södra köket.

Det märkliga är, att prästerna få en egen in- och utgång i norr och söder till yttre förgården. Innan de gå ut i yttre förgården, måste de dock "lämna kvar de kläder, i vilka de hava gjort tjänst", i magasinen. "Först när de hava iklätt sig andra kläder, få de träda ut på den plats, som är för folket" — Hes. 42:14.

Prästernas kläder under evangelieåldern har varit de speciella sanningarna i Bibeln, vilka varit endast för dem. Dessa sanningar ha aldrig varit avsedda för övriga människor. Efter att ha varit "mat i rätt tid" för en bestämd period övergå de till historia över vad som varit, och löftena i dem komma aldrig åter. Sålunda skola icke människorna nästa tidsålder erbjudas medlemskap i Kristi regering och ej heller skola de då erbjudas himmelskt liv. Löftena åt människorna gälla evigt mänskligt liv här på jorden. Prästerna skola alltså ikläda sig återställelsesanningar, när de umgås med jordens folk.

Under tusenårsåldern komma människorna att se prästernas kläder för yttre förgården, återställelsesanningarna, men sannolikt få de icke se prästerna själva, som den tiden ha för människorna osynliga kroppar. Skola människorna kunna se dem, måste prästerna för tillfället skapa sig mänskliga kroppar, vilket de utan tvivel ha förmågan till, men huruvida de få använda sig av denna förmåga redan under tusenårsåldern veta vi för närvarande icke. Det är emellertid icke alldeles otroligt, eftersom de få en egen fri passage ut till de människor, som kommit in på yttre förgården. De skola alltså aldrig gå utanför yttre förgården, det vill säga till människorna, som ännu icke använt sig av återställelseerbjudandet. Vad härom sagts, ha vi dock ännu icke full klarhet i. Ljuset över Bibeln är utlovat stiga så småningom intill full dag. Det gäller att vandra i detta och följa med i utvecklingen.

A. K.

DEN STORA SLUTSTRIDEN — SEDAN VÄRLDSFRED.

Skriftenlig — Aktuell — Tankeväckande.

Pris 50 öre.

Rekvirera från
DAGNINGEN

Torpagatan 32 A — Jönköping — Postgiro nr 8703

Samtal – frågor och svar – om viktiga bibliska ting:

Redan dömd?

Det står att läsa i Joh. 3: 18: "Den som icke tror, han är redan dömd". Hur förenar sig detta med läran om "Ett andra tillfälle?"

S v a r: I den föregående versen (17) av nämnda kapitel säger Jesus:

"Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom."

Världen behövde inte då dömas, ty den var redan under den adamtiska fördömsdomen, som en följd av våra första föräldrars synd. Paulus skriver i Rom. 5: 18:

"Alltså, liksom det, som kom genom en endas fall, för alla människor ledde till en fördömsdom, så leder det, som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse, som medför liv."

Den enda vägen till att bli fri från denna fördömsdom är genom ånger och omvändelse till tro på Jesus Kristus — en tro som uppenbarar sig själv i full överlåtelse under Guds vilja.

Sant är att alla otroende står under dömsdomen. Men inte desto mindre skall det åt alla givas ett klart tillfälle att tro. Läran om ett *andra tillfälle* är sant endast i den meningen att hela människosläktet haft ett tillfälle genom Adam, och kommer att givas ett andra tillfälle att ernå evigt liv genom Kristus. Mycket få människor har under detta korta jordelivet fått ett sådant tillfälle, men Bibeln uppenbarar att dessa komma att uppväckas från dödssömnen under Kristi tusenåriga Rike och, under den tidens gynnsamma förhållanden, då gives ett tillfälle. Aposteln Paulus förklarar denna sak i Rom. 11: 25—33 från vilka bibelställen vi citerar verserna 31—32:

"så hava nu också dessa varit ohörsamma, för att de, genom den barmhärtighet som har vederfarits eder, också själva skola få barmhärtighet. Ty Gud har givit dem alla till pris år ohörsamhet, för att sedan förbarma sig över dem alla."

Paulus förklarar att Gud vill att "alla skall bli frälsta" från döds-sömnerna och komma till kunskap om sanningen, genom en människa, Kristus Jesus, han som gav sig själv till lösen för alla, varom ock vittnesbördet skulle framföras, *när tiden var inne*. (1 Tim. 2: 4—6). Vi glädjas över att Guds barmhärtighet är större än måttet av vårt ofullkomliga och begränsade förstånd."

(Övers. fr. *the Dawn*, Febr. 1957 av br. Einar).

Olika slags hopp.

Om vi skola bli "borttryckta på skyar upp i luften" som det står i 1 Tess. 4: 17, hur komma vi då att kunna leva för alltid på jorden?

S v a r: Svaret på denna fråga är att Bibeln faktiskt uppenbarar att Jesu efterföljare under Evangelie tidsålder äro delaktiga av en "himnisk kallelse", under det att människosläktet i allmänhet kommer att återställas till mänsklig fullkomlighet på jorden under de tider av återställelse, som aposteln Petrus talade om enligt Apg. 3: 19—21.

De som Paulus talat om i 1 Tess. 4: 17 äro Jesu efterföljare här i tiden. Dessa har genom dopet begravt sin vilja under Guds vilja, och om dessa säges, att de äro i Kristus. De äro medlemmar i Kristi hemlighetsfulla kropp emedan de hava godkänt hans ledning över deras liv. Denna invigning under Guds vilja kommer att leda dem till offerdöden. De, som sålunda äro trogna intill döden, kommer att i uppståndelsen upphöjas till härlighet, ära och odödlighet för att leva och regera med Kristus. Det är detta som antydes med uttrycket "borttryckas på skyar upp i luften, Herren till mötes" etc.

Om du har invigt dig själv till att göra Guds vilja, tagit upp ditt kors för att följa i Jesu fotspår och bevisat dig trogen, så kommer detta att bliva din belöning. Alla dessa, som uppnått denna höga ställning komma att bliva förenade med Jesus i Återställelseverket till liv för människosläktet på jorden. Jesus botade sjuka och uppväckte döda. Han lovade sina lärjungar att "ännu större gärningar än dessa" skall

de göra, och detta kommer att ske under Kristi tusenåriga regering, när alla de sjuka skall bli återställda till full hälsa och de döda bli uppväckta från dödssömnen. (Joh. 14: 12).

(Övers. fr. the Dawn, Febr. 1957 av br. Einar).

Skärselden.

F r å g a: Vill Ni vara god och förklara läran om "skärselden"?

S v a r: För denna lära finns inget stöd i Bibeln, utan den kommer från en gammal tradition från den mörka medeltiden. Den är en av de många misstolkningar av Guds anordningar, som har sin rot i satsans lögn till vår stammoder Eva: "Ingalunda skolen I dö". (se 1 Mos. 3: 4).

Den traditionella teorien angående "skärselden" är den, att de flesta människorna har inte varit goda nog under sitt jordeliv för att komma till himmelen när de dör. De går då till en plats kallad skärselden, där de renas genom lidande och får stanna kvar, så länge som det är nödvändigt för att få deras synder rentvådda genom ytterst kvalfulla plågor. Enligt deras teorier åtgår det hundratals, ja, tusentals år här för. När de slutligen blivit fullkomligt renade så går de till himmelen, påstås det. Mässor för de döda, anses förkorta tiden i skärselden, men som vi från början i vårt svar sade, det finns inget stöd för denna lära i Bibeln.

(Övers. fr. the Dawn, Febr. 1957 av br. Einar).

Domens dag.

När aposteln Paulus höll sitt tal på Aeropagen i Atén, yttrade han enligt Apg. 17: 31 bl. a. följande:

"Ty Gud har fastställt en dag, då han skall döma världen med rättfärdighet, genom en man, som han har bestämt därtill, och han har åt alla givit en bekräftelse härpå, i det att han låtit honom uppstå från de döda."

F r å g a: Vad menas det med denna "domens dag"!!?

Svar: "Domens dag är en period av 1000 år, under vilken det dödsdömda och döende människosläktets värld, återlöst genom Kristi blod, kommer att givas ett tillfälle att mottaga Guds nåds anordning, och, om de då lyda den gudomliga lagen, få leva för alltid. Det var en domens och prövningens dag i Eden. Våra första föräldrar voro satta på prov, men misslyckades och blevo dömda till döden. Genom arvet från dem, (arvssynden) fick sedan hela människosläktet del i denna dödsdom.

Den nuvarande Evangelie tidsålder är en Domens eller Prövningens Dag för Jesu efterföljare. Genom tro, som leder till ett fullt överlämnande av dem själva till att göra Guds vilja, har de blivit befriade från den Adamitiska domen. Paulus säger därom i Rom: 5:1:

"Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus".

Dessa komma att bliva allvarligt prövade här i tiden och om de visa sig förblivna trogna intill döden komma de att få mottaga "LIVETS KRONA" och få regera med Kristus.

Men den otroende världen står inte nu på prov. Jesus sade enligt Joh. 12: 47—50 följande:

"Om någon hör mina ord, men icke håller dem, så dömer icke jag honom, — — —, men *det ord* som jag har talat skall döma honom på den yttersta dagen."

Jesu läror, som framställer Guds vilja med människorna, kommer att bliva mönstret för domen på Domens Dag, den domsdag som Herren Gud har bestämt för mänsklighetens värld. Då skall Guds kunskap övertäcka jorden, liksom havsdjupet är fyllt av vattnet. (Jes. 11: 9). Detta är symboliskt skildrat i Upp. 20: 12 genom öppnandet av böckerna. Detta öppnande av böckerna vill bana den väg, som vi läsa om i Jes. 35: 8:

"Och en banad väg, en farväg skall gå där fram, och den skall kallas "den heliga vägen", ingen oren skall färdas därpå, den skall vara allenast för dem själva. Den som vandrar den vägen skall icke gå vilse vore han ock den fåkunnigaste man."

I Upp. 20: 12 få vi veta om en annan bok som också blev öppnad,

"Livets Bok", "och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna."

Denna text säger oss att denna dom eller prövning kommer att bli individuell och bringas i linje med sanningen som uppenbaras av de öppnade böckerna. Dessa, som då underkasta sig och godkänna Jesu Kristi lära, komma att få sina namn inskrivna i "Livets Bok." Detta är blott ett symboliskt sätt att säga att Herren Gud betraktar dem värdiga det eviga livet.

(Övers. fr. *the Dawn*, Febr. 1957 av br. Einar).

Evig pina.

F r å g a: "Går de ogudaktiga och orättfärdiga människorna till helvetet när de dör, för att plågas för alltid?"

S v a r: De ogudaktiga människorna går till det bibliska helvetet när de dör, men komma inte att plågas. Ordet "Hellvete" översattes med ordet "Sheol". Detta ord förekommer i Pred. 9: 10 och är där översatt med ordet "dödsriket" eller graven. Detta bibelcitat lyder i vår svenska bibel så här:

"Allt vad du förmår uträtta med din kraft må du söka att uträtta, ty i *dödsriket*, dit du går finnes ingen verksamhet eller beräkning eller insikt eller vishet."

Detta betyder att Bibelns helvete är ett tillstånd av omedvetenhet eller medvetlöshet, men inte av någon tortyr.

Profeten Job visste detta, och när han var missförstådd av sina vänner och plågad av en avskyvärd sjukdom, så bad han Herren: "Ack att du ville gömma mig i dödsriket" etc. (se Job. 14: 13). Detta visar att såväl de rättfärdiga som orättfärdiga går till Bibelns helvete, när de dör. Detta bekräftas av Nya Testamentet genom Aposteln Petrus, som, i sin pingstpredikan citerar en profetia om Jesu död och uppståndelse, (se Apg. 2: 25—27), i vilken det Hebreiska ordet "Sheol" är använt, och som översatts till det Grekiska ordet "Hades". Vi äro tacksamma för att veta att inte en kärleksfull Gud skulle pina sina skapade va-

relser. Vi äro också tacksamma för hans löften att helvetets (dödsrikets) portar en gång skall öppnas och dödsfångarna skola frigöras. (Läs Ps. 16: 10, Upp. 1: 18, 20: 13—14 och Matt. 16: 18).

(Övers. fr. the Dawn, Febr. 1957 av br. Einar).

Frestelse - prövning.

I 1 Mos. 22: 1 läsa vi: "Gud satte Abraham på prov", och i Jak. 1: 13 står det: "Ingen säge, när han bliver frestad, att det är från Gud som hans frestelse kommer, ty såsom Gud icke kan frestas av något ont, så frestar han icke heller någon."

F r å g a: Motsäger icke dessa båda texter varandra?

S v a r: "Nej, inte om de förstås på ett riktigt sätt. Ni observerar att Jakob betonar att "Gud icke kan frestas av något ont, och inte heller frestar han någon människa" — d. v. s. med ont. Jakob förklarar här, (vers 14) att "närhelst någon frestas, så är det av sin egen begärelse som han drages och lockas." Och han fortsätter i vers 15: "Sedan, när begärelsen har blivit havande, föder hon synd, och när synden har blivit fullmogen, framföder hon död."

Gud frestade inte Abraham till att begå någon synd, men han ställde honom framför ett lydnadsprov till att göra Hans vilja. Det Hebreiska ordet för "frestelse" betyder, att Gud prövade Abraham. Provet innebar här huruvida eller ej Abraham var villig att frambara sin son Isak i offer åt Herren. Som kristna äro vi också frestade av Satan att synda och även frestas vi av vår egen fallna natur, ehuru Herren bereder oss ett tillfälle att bevisa vår trohet emot honom genom att nedlägga våra liv i hans tjänst. Och Paulus skildrar detta i 1 Kor. 10: 13 med följande segervissa ord:

"Inga andra frestelser hava mött eder än sådana som vanligen möta människor. Och Gud är trofast, han skall icke tillstämja, att I bliven frestade över eder förmåga, utan när han låter frestelsen komma, skall han ock bereda en utväg därur, så att I kunnen härda ut i den."

(Övers. fr. the Dawn, Febr. 1957 av br. Einar).

Enhet i syfte och ändamål.

Jesus sade i Joh. 10: 30: "JAG OCH FADERN ÄRO ETT".

F r å g a: Betyder detta att Jesus och Fadern är samma person?

S v a r: Nej, det gör det inte. I sin bön för hans lärjungar sade Jesus bl. a. (Joh. 17: 21):

"Jag beder att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig."

I denna bön uttrycker Jesus sin önskan om att samma enhet skulle finnas mellan honom och hans lärjungar som den, vilken redan existerade mellan Jesus och hans Himmelske Fader. Det är tydligen fråga om en enhet i syfte och ändamål, i ande och sanning.

(Övers. fr. *the Dawn*, Febr. 1957 av br. Einar).

Dagningen har genom framställandet av ifrågavarande sju olika ämnen, sökt att lämna läsarna en viss kunskap om viktiga frågor rörande sanningen. En mera ingående kunskap kan ju inte erhållas genom dessa kortfattade artiklar, men de, som önska intränga vidare i saken, torde tillskriva oss för erhållande av mera upplysande litteratur, som vi med glädje skola överlämna.

Red.

Judarna i Bibeln och historien.

ESTRADSAMTAL på Kungsholmens studiehem, Pipersgatan 23, Stockholm, söndagen den 24 febr. 1957 kl. 18.
Medverkan av *Anders Karlén* och *Stig Dominique*.
Inträde 1 krona.

Det är med stor glädje som vi införa denna annons i Dagningen och vi hälsa detta försök, av våra vänner i Stockholm till att sprida Sanningens kunskap, med stor förväntan. Ett referat från "Estradsamtalet" kommer i Dagn. mars-nr.

Red.

FRÅN REDAKTIONEN.

Beträffande AMINNELSEHÖGTIDEN år 1957 kunna vi nu nämna, att enligt den judiska kalendern infaller den 14 Nisan i år på måndagen den 15 April. Enär, enligt den gamla bibliska räkningen, dagen börjar vid solnedgången skulle söndagen den 14 April på aftonen vara den rätta tiden för firandet av Aminnelsemåltiden. Vi återkomma närmare till denna sak i nästa nummer.

Sommarens stundande konvent. Generalkonventets datum har redan blivit fastställt och kommer detta att hållas på samma plats som förra året, i Bloomington, Indiana, under tiden 3—9 Augusti, med början lördagen den 3 Augusti på aftonen och avslutas följande fredag, den 9 Augusti på aftonen.

Detta meddelande ger oss och Sanningens vänner orsak att fundera på, om vi här i Norden också borde få till stånd någon liknande samling omkring Sanningens budskap och förnya gemenskapen mellan såväl gamla som nya vänner. Stockholms-konventet föregående år visade sig vara en god början på en god sak. Kanske fortsättningen härpå skulle kunna bli ännu bättre? Bröderna i Danmark och Finland har ju gamla traditioner att åberopa men så är det ju inte i Sverige. Dagningen emotser tacksamt vännernas uppfattning och önskemål beträffande denna viktiga sak.

Vi har ibland oss flera av våra gamla vänner som äro sjuka och avsidestagna. De ha under många år omfattat Sanningen och nitiskt verkat för dess utbredande. Nedskrivaren av dessa rader söker att, i den mån av tid och kraft, som Herren förlänar och kunskap om varje särskilt fall erhålles, skriva uppmuntrande brev till dessa våra avsidestagna vänner. Men säkert är det endast en liten del av dem alla, som fått sådana uppmuntrande brev. Skulle inte också Du, käre broder och syster, som läser dessa rader, vilja träda in i denna del av Sanningens verksamhet, nämligen att betjäna våra minsta och lidande bröder och systrar? Vår store Mästare, Jesus Kristus, har givit oss ett föredöme i fottvagningen. Denna kan vara en symbolisk handling som, utan att

förgräpa sig på handlingens innebörd, kan överflyttas till tjänandet emot våra medsyskon, särskilt av avsidestagna. (Se Joh. 13: 4—17.) *Gå åstad i Herrens namn och du skall bli välsignad.* Må vi alla minnas den apostoliska uppmaningen i Jak. 5: 16: "*Bedjen för varandra.*" Ett verksamt medel att tjäna i Sanningen är, att alltid medföra någon sanningslitteratur på resor eller vid besök hos vänner. Jag tänker på att vi har i lager åtskilliga överblivande ex. av Dagningens olika nummer. Dessa kan rekvireras mot portokostnaderna och utdelas gratis. Medför dylika vid besök hos vänner och bekanta och lämna ett dylikt ex. Det utför sin mission sedan du avlägsnat dig från besöket *och du skall bli välsignad.* Rekvirera snarast och vi sända med glädje det begärda.

Fortfarande ingår uppmuntrande brev från läsekretsen och nya prenumeranter anmäla sig också. För detta känna vi stor tacksamhet mot vår alltid närvarande Herre och Mästare liksom till våra vänner från olika håll.

Trots valutasvårigheterna mellan Finland och Sverige, så kan vi sända Dagningen till alla de Sanningens vänner i Finland, som icke tidigare har, men önskar prenumerera på Dagningen. Sänd blott några rader därom till Broder Winö Berghäll, Käpiytie 46, Tampere-Kaleva, Finland, eller till undertecknad.

Red.

FRÅGA

(insänd av en prenumerant på Dagningen):

I Uppenbarelsebokens 7:e och 14:e kapitel talas det om 144.000, som aposteln Johannes fick se. Det ena kapitlet säger att det är 144.000 tecknade med insegel på deras pannor, *av alla Israels* 12 stammar, och det andra kapitlet talar om 144.000, friköpta från människorna (jorden) av alla folkslag. Det synes som om de beseglade av Israels 12 stammar skulle vara på jorden kort innan "vindarna" släpps lösa, då ängeln ger besked om, att inte skada jorden innan denna klass blivit besegrad.

Frågan är nu: Är det samma klass som det hänvisas till i båda nu anförda bibelställen (kap. 7 och 14 i Uppenbarelseboken)?

Vilken uppfattning har DAGNINGEN?

A. P.

S V A R:

Före Jesu död var judafolket, Israels barn, förvaltare av Guds budskap till människorna, Guds ord. — Rom. 3: 2. Efter Jesu död blev apostlarna och deras med- och efterföljare förvaltare av detta budskap. Efter Jesu död kallas dessa förvaltare stundom, ehuru de blivit utvalda bland alla jordens folk, "det andliga Israel" — Rom. 2: 28, 29; Gal. 6: 15, 16; Upp. 5: 9, 10. I Uppenbarelsebokens 7:e kapitel avses "det andliga Israel". De 144.000 som omnämns i 7:e kapitlet äro alltså samma 144.000 som omnämns i 14:e kapitlet. Dessa 144.000 skola tillsammans med Jesus bilda den himmelska regering, som skall styra över jordens alla folk nästa tidsålder om tusen år. Man bör observera att trots att judarna benämnas Guds egendomsfolk och trots att de förvaltat Guds ord under mer än 2000 år före Jesu död, utväljes den högsta regeringen för nästa tidsålder utan att någon nation gynnas mer än andra.

Måtten i Tabernaklet, Salomos tempel och Hesekiels tempelsyn samt i Stora pyramiden vid Gise hänvisa på ett enkelt och åskådligt sätt till de 144.000, som skall bilda "den levande Gudens tempel" (se DAGNINGEN, omslaget 4:e sida). Även Gamla testamentet anger härigenom antalet "levande stenar under "topphörnstenen", Jesus, i den levande regeringen till 144.000.

M. E.

Båda dessa kap. beskriver evangelieålderns skörd med symboliska bilder och med ett symboliskt talesätt. Om vi skulle tolka dessa kapitel bokstavligt så skulle det vara lika felaktigt, som att tolka det övriga av Upp.boken bokstavligt. Många har gjort det misstaget och tolkat det som säges i sjunde kapitlet till att betyda, att det skulle vara 144.000

judar som skulle tecknas. För en sådan uppfattning finns det dock inget stöd i Bibeln. Ej heller har en sådan pannbesegling skett bland judarna i nuvarande tid, men däremot bland det andliga Israel har en sådan besegling pågått, om vi med pannbesegling menar en symbol på en förståndsmässig upplysning om Guds frälsningsplan och en rätt förståelse av Guds ord. Det säges i Upp. 7: 3 att det var Guds tjänare som skulle tecknas på deras pannor. Det kan icke sägas om judarna i närvarande tid att de tjäna den närvarande Sanningen, men väl om det andliga Israel, som beflitar sig om goda gärningar. Vi bör också minna Pauli ord i Rom. 11: 25:

"Förstockelse har drabbat en del av Israel och skall fortfara, intill dess hedningarna i fulltalig skara hava kommit in."

I Gal. 3: 26—29 säger han, att i Kristus är ingen åtskillnad på jude eller grek, träl eller fri, man eller kvinna, Alla ären I ett i Kristus. "Hören I nu Kristus till, så ären I därmed ock Abrahams säd, arvingar enligt löftet". (Gal. 3: 29).

Vår uppfattning är att det är samma klass som omtalas, ehuru under olika förhållande. I sjunde kap. beskrives pannbeseglingen, där en del av denna klass befinner sig på denna sidan av förlåten och en del befinner sig på andra sidan. I kap. 14 stå de alla som segervinnare på andra sidan i riket.

E. A.

Dagningens medarbetare har den uppfattningen att det är samma skara som åsyftas i de båda nämnda kapitlen av Uppenbarelseboken, nämligen kap. 7 och 14. Men vi få icke förväxla eller glömma bort att den "stora skaran", — som det sades, att ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stå inför tronen och inför Lammet, och som voro klädda i vita fotsida klädnader och hade palmer i sina händer", — också hörde till segervinnarna. (Upp. 7: 9.) Det eviga livets förmåner är alltså inte begränsat till den förhållandevis lilla skaran av 144.000, varom det nu är fråga om. Men studiet av detta ämne kräver en särskild behandling, varom närmare längre fram.

Red.